75 år.

K. K. 24.2.45

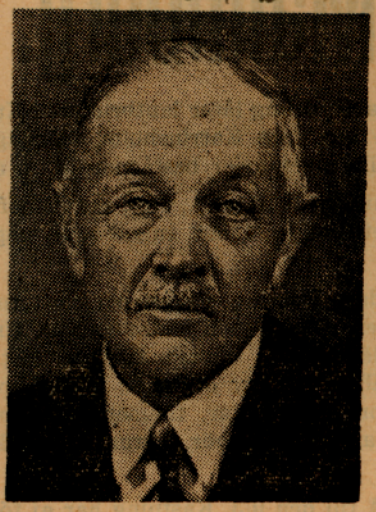

F. d. möbelhandlanden John Johansson, Katrineholm,

fyller på måndag 75 år. Född i Ede, Västra Vingåker, lärde han i sin ungdom snickaryrket av sin morfar, som var en i forna tider mycket anlitad tröskverksbyggare. Som snickare var J. en tid anställd vid Statens järnvägar. Sedan han genomgått Åsa folkhögskola och innehaft en bokhållarbefattning på ett par större gårdar i Halland, flyttade han år 1903 till sin födelsesocken, där han i Vingåkers samhälle under 25 år var innehavare av platsens enda möbelaffär. År 1928 flyttade han till Katrineholm, där han nu är bosatt Östermalmsgatan 7.

Johansson har alltid intresserat sig för det, som är gammalt och fornt. Under sin Vingåkerstid var han i hembygdsföreningen därstädes den drivande kraften. Mycket tack vare honom blev det gamla sockenmagasinet inrett till hembygdsmuseum, och många timmar offrade han på att samla in de många föremål, som nu finns att beskåda i det nämnda f. d. sockenmagasinet och i Viala hembygdsgård. Hans intresse för dylika ting har sannerligen inte slappnat under årens lopp. För hembygdsföreningen i Katrineholm har han varit till god hjälp och gott stöd genom sin händighet och kunnighet. Han var med som sakkunnig och flyttade den gamla Sandbäcksstugan från Kullbergska sjukhusets tomt till den undanskymda plats, den nu har i backen norr om gamla stallet vid Djulö. När han sysslar med något, som har med hembygdsvård att göra, kommer man att tänka på en snäll gammal tomte, som vill vårda och bevara allt det gamla och vackra från svunnen tid. Lite smått arkeolog intresserar han sig också för boplatser och gravfält från stenåldern och för fornfynd över huvud taget. Han är också litterärt intresserad och kan citera långa stycken ur Tegnérs Frithiofs saga och Snorre Sturlasons Edda, de diktverk han tycker bäst om.

Vad som emellertid alltid legat 75-åringen närmast om hjärtat är folkmusiken och dess utövare. I yngre dagar var han en mycket anlitad bröllopsspelman. Får han tag i en gammal notbok och får penetrera den, myser han av belåtenhet. Skrock, skrömt och spelmanssägner om Widmark, Lindblom, Åbrostugen, Vas-Lasse, Svinstuge-Fredrik och vad de nu hette de gamla spelmännen i Östra och Västra Vingåker i slutet av 1800-talet har Johansson på sina fem fingrar. Han besitter även stor kunnighet och färdighet i att teckna upp gamla låtar, och genom hans trägna och noggranna uppteckningsarbete har han undan glömskan räddat 167 låtar från västra Sörmland. Dessa tillhör nu Södermanlands spelmansförbund, i vilken sammanslutning den gamle spelmannen är en intresserad och hängiven medlem. Spelmännen i Sörmland bugar sig särskilt djupt för den trevlige och rare kamraten och hoppas att ännu en lång tid få behålla honom bland de aktivas skara.

Trots att den blygsamme hedersmannen firar sin högtidsdag på annan ort, kommer han säkert att få röna många bevis på uppskattning och erkänsla.

G. W.